

Manifest de l'Esquerra Independentista en motiu de la diada del 8 de Març

L'Esquerra Independentista tornem a sortir al carrer. Aquest cop, i com cada any, en motiu del 8 de Març, dia de les Dones Treballadores. A diferència del què poden opinar alguns sectors de la societat catalana, la feina feminista encara no està feta i cal que seguim lluitant amb més intensitat que l'any anterior.

Seguim estant explotades, oprimides i discriminades com a dones i en tots els àmbits de les nostres vides pels sistemes en els què estem sotmeses: el patriarcat i el capitalisme. I encara més en l'actual context de crisi econòmica, social i política on cada cop queda més explícit que pobresa és nom de dona.

Seguim explotades en el món laboral productiu on, en el cas de les joves només 1 de cada 4 disposem de contractes laborals, cobrem un 20% menys per fer la mateixa feina que un home, on som les dones les que més disposem de contractes a temps parcial i en els sectors laborals més precaris, on és degut als salaris baixos que disposem de menys condicions de prestacions d'atur. A més, les dones pensionistes cobren un 38% menys que els homes i, un cop jubilades, després de tota una vida de treball assalariat i no assalariat ni reconegut, sovint no tenim cobertes les necessitats bàsiques.

Seguim discriminades i explotades perquè segueix existint la divisió sexual del treball, on s'atorguen feines concretes en funció de si ets biològicament una dona o un home així com de les necessitats del mercat econòmic capitalista. El treball reproductiu i de cures, com pot ser la criança i cura dels fills i filles així com de la gent gran o les familiars malaltes, està totalment atribuït a les dones i a més no està reconegut com a treball. Seguim explotades i discriminades quan reivindicuem a partir del sindicalisme millores laborals i som ignorades o acomiadades en els pitjors dels casos.

El manteniment de la vida quotidiana de les persones segueix sent una tasca atorgada a les dones i completament menystinguda i invisibilitzada a nivell social i institucional. A més, degut a les polítiques ferotges neoliberals de privatització i retallades de serveis públics i socials, hem estat les dones les que hem hagut de pagar-ne les conseqüències.

L'impacte d'aquestes polítiques de retallades han fet que moltes famílies hagin estat capaces de sobreviure gràcies a les xarxes familiars dutes a terme per dones, mares i àvies que han hagut d'augmentar encara més es seves hores i dedicació tasques domèstiques i de cures. Lleis que anaven en el camí d'afavorir la corresponsabilització del treball reproductiu entre dones i homes, com la llei de dependència, han estat assassinades pel neoliberalisme. El capitalisme i el patriarcat tenen efectes immediats en l'empitjorament de la qualitat de vida de les dones així com de l'augment de les desigualtats entre dones i homes.

A més, la mitjana d'assassinats de dones a mans d'homes als Països Catalans en el que portem de 2016 és d'una cada setmana. No existeix cap mena de resposta política per part de les institucions per aturar la violència masclista, i no només els feminicidis, sinó totes les expressions de violència masclista que succeeixen en la nostra vida quotidiana que preparen

el terreny per legitimar al patriarcat fins al punt d'èsser capaços de cometre un assassinat. És per això que ens trobem en un context de terrorisme patriarcal.

La gran majoria dels centres educatius no disposen de protocols d'abordatge de violència masclista, el sistema judicial serveix només per protegir els privilegis dels poderosos, on es criminalitzen a les dona agredides i es protegeixen als agressors.

Seguim oprimides perquè no existeix el dret al propi cos: existeixen lleis que ens impossibiliten afrontar la maternitat com a dones sense poder decidir lliurement com i quan volem fer-ho; existeixen lleis que no ens permeten avortar lliure i gratuïtament i en el cas de les menors d'edat, amb 16 anys podem ser explotades en el món laboral però no podem avortar lliurement sense demanar permís als pares.

Seguim discriminades quan expressem la nostra sexualitat, perquè quan aquesta no és heteronormativa no entrem en els paràmetres de la "normalitat" i n'estem fartes: volem viure i estimar lliurement com a lesbianes i trans.

Seguim discriminades quan rebem atacs i insults masclistes quan participem de la màxima expressió de l'espai públic: el parlament. Quan ens reprimeixen per lluitar com a feministes, com a les Encausades de Mallorca. Som reprimides cada cop que qüestionem al capitalisme i al patriarcat, i és per això que és tant necessària la lluita feminista.

La lluita feminista ens permet fer trontollar els fonaments de qui ens explota i ens oprimeix. És per aquest motiu que les organitzacions de l'Esquerra Independentista som feministes: perquè si no entenem la necessitat d'enderrocar al patriarcat de les nostres vides, així com també el capitalisme, estarem reproduint vells sistemes d'explotació i opressió contra les dones, i és per això que no només sense les dones no hi ha revolució sinó que la revolució serà feminista o no serà. Juntes som més fortes per lluitar contra qui no ens deixa gaudir d'una vida digna.

Sortim plegades al carrer, per aconseguir transformacions reals d'estructures i consciències. El moviment feminista català cada cop és més gran i fort, i és en base a la voluntat d'uns Països Catalans feministes que hem de continuar treballant cada dia, des dels nostres diferents fronts de lluita, barris, viles, pobles i ciutats.

No aturarem la nostra lluita feminista fins veure els Països Catalans independents, feministes i socialistes!

Visca la lluita feminista!

